

[Korsgaard.]

Korsør, hvorfra de gaar ad Landevejen til et eller andet Sted paa Sjælland, i det væsentligste vel til København. Jeg maa tilstaa, at det forekommer mig saare besynderligt, at et Forslag af den Art kan, netop paa samme Maade som Spørgsmaalet om Udenrigsministeriets Repræsentationslokaler, afgøres ved, at man skaffer sig et Flertal i Finansudvalget, og at det i allerhøjeste Grad har forbavset mig, at Partiet Venstre, som jeg dog troede ikke havde glemt sine Interesser for det private Erhvervsliv, naar det kom til at staa overfor Statsdrift, uden videre kan gaa med dertil, uden at man ved Fremsættelse af Lovforslag faar Lejlighed til at høre de forskellige Institutioners og Klassers Mening om Sagen. Det forbavser mig overmaade meget, og jeg beklager det meget. At Socialdemokratiet, som jo efter hele sin politiske Indstilling er indstillet paa Statsdrift, ogsaa vil have, at Staten skal have dette her, kan ikke forbavse mig, men at Venstre, som sagt, gaar med —! Det kan heller ikke forbavse mig saa meget, at de Radikale gaar med; naar man er sammen med de store, maa man jo ofre noget for at være sammen med dem; det er for saa vidt ligetil.

Hele denne Sag er efter min Mening ikke mindst fra Statsbanernes Side grebet an paa en fuldkommen ubegribelig Maade, og alt det, man gør her, er, at man foreløbig øser ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. ud til ingen Verdens Nytte Aar for Aar. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, er Forslaget ikke lagt frem i Form af et særligt Lovforslag; men det er overfor Finansudvalget oplyst, saa vidt jeg forstaar, at dette at sætte en speciel Statsbanefærge i Gang vil betyde en sikker Merudgift paa 250 000 til 300 000 Kr., uden at man saa i Virkeligheden faar Mulighed for at transportere andet end det, man allerede kan transportere. Hvis nu ikke Statsbanerne, og i ganske særlig Grad Ministeren, havde været saa besynderligt indstillet, hvad vilde da have været naturligere, end om Motorfolkené paa den ene Side, Statsbanerne paa den anden Side tillige med en Opmand havde sat sig ved et lille Bord og talt om Tingene, og med den Mentalitet, vi jo ved, vi Danske har, at vi nok kan skælde hinanden ud paa et vist Tidspunkt, men dog efterhaanden kan naa til Enighed, hvem tvivler saa om, at en saadan lille Kreds vilde være naaet til Enighed, og Enighed paa det Grundlag, at vi overhovedet ingen Automobilfærge havde faaet? Jeg gad vide, hvilken Motormand af nogen Betydning, stillet overfor det Spørgsmaal: Hvis

du har Valget mellem at faa din Bil over 4 Kr. billigere eller at betale den gamle Pris, men saa til Gengæld kan faa en saakaldt speciel Motorfærge at sejle med, hvilken Transportform vælger du da? der hertil ikke vilde svare: Naturligvis vilde jeg vælge at faa min Bil over til den billige Pris.

Men det, Statsbanerne nu gør — og med Tilslutning fra 3 af Rigsdagens Partier —, er at gøre Overfartsforholdene $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. dyrere pr. Aar, for det er jo en Kendsgerning, man ikke kan komme udenom, at det at sætte denne særlige Færge i Gang betyder $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. ud af Statens, eventuelt Samfundets Lomme Aar for Aar. Det er det jeg synes, man maa forfærdes over, at der er saa lidt Behændighed indenfor — ja, det maa i ganske særlig Grad blive indenfor Ministeriet, at Ministeren ikke kan tage praktisk paa dette Spørgsmaal og gøre et virkelig alvorligt Forsøg paa gennem en venskabelig Forhandling med Automobilfolkene at naa til overhovedet ingen Færge at skulle skaffe. Det har man imidlertid slet ikke gjort noget alvorligt Forsøg paa, men staaende overfor, at Motorfolkene vil sætte en Færge i Gang, fordi de altsaa ikke mener, de bliver behandlet af Statsbanerne som ønskeligt var, jager Statsbanerne til og faar altsaa — mig ubegribeligt! — Venstres Tilslutning til, at de skal have en saadan Færge. Vi kan være sikre paa derved at gøre Statsbanernes almindelige Økonomi $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. ringere, end den var i Forvejen, og det forekommer mig, at Økonomiens Ringhed hidtil ikke har ladet noget tilbage at ønske.

Men, som sagt: saaledes har man stillet sig, og nu bliver vel sagtens Følgen af alt dette ikke alene, at Statsbanerne sætter en Automobilfærge i Gang, men at ogsaa de private gør dette. Det forekommer da mig ubegribeligt, at Partiet Venstre, staaende overfor disse to Muligheder, uden videre har stillet sig paa det Standpunkt, at det var Staten, man skulde støtte, og de private, man skulde gaa imod. Jeg forstaar ikke, med hvilken Begrundelse Venstre har kunnet gøre noget saadant. Man gaar vel sagtens fra Statsmagtens Side — det har man set forskellige Udtalelser om i Bladene — ud fra, at i denne Konkurrence maa Statsbanerne i hvert Fald blive de stærkeste. Denne Tro viser, synes det mig ogsaa, at man har tænkt overmaade lidt over det Problem, her ligger for. Nej, de private vil være ret stærke i denne Kamp. De private kan ganske roligt lade Statsbanerne være Reserve, Statsbanerne kan jo ikke komme udenom at skulle transportere